

Már több mint **60** darab **100** pengőt érő és **2** darab **400** pengőt érő Az Est **10** pengős van forgalomban

— Az autoszerencsétlenségek el-  
len. Mostanában alig mulik el nap-  
súlyosabb autoszerencsétlenségek  
nélkül. Csak legutóbb nemcsak az  
országutakon, de a főváros terüle-  
tén is és nem csoda, ha a sok ka-  
tasztrófa rendkívül nyugtalanítja  
a közönséget. Az auto veszélyességi  
skálája a legutóbbi időben na-  
gyobb mint a repülőgépe — vala-  
melyest vele jár ez az automobiliz-  
mus szédítő terjedésével is, egyre  
nagyobb rétegek és egyre szélesebb  
és újabb területek kapcsolódnak  
bele az automobil forgalmába és a  
mai technikának ez a diadalszekere  
még mindig rengeteg áldozatot kö-  
vetel, száguldásának beláthatatlan  
perspektívájában.

Csak hogy ép most ezek az áldo-  
zatok súlyosan, veszedelmesen,  
szinte képtelenül, aránytalanul  
nagyok — majd annyi kezd lenni  
világszerte az autoszerencsétlen-  
ség, mint például két esztendővel  
ezelőtt Franciaországban a vasúti  
szerencsétlenség. Franciaország-  
ban felkutatják okait ezeknek a  
szerencsétlenségeknek, amelyek  
akkor kockázatosabbá tették a  
»régi jó« vasúti utazást, mint a ré-  
pülő utat, — most fel kell kutatni,  
sőt nagyon alaposan ezeknek a  
mind sűrűbben ismétlődő automo-  
bil szerencsétlenségeknek okait.  
Felkutatni: még pedig nagyon  
konkrétan és minden általánosítás  
nélkül. Általánosítás például az,  
hogy rosszak az utak, — mert az  
utak tényleg rosszak, de például  
nemrégiben ép a legremekebb or-  
szágutaink egyikén történt súlyos  
autószerencsétlenség.

Azt mondják: a sofőrök kiképze-  
se általában gyenge, — tényleg  
gyenge, viszont legutóbb kipróbált  
régí sofőr vezetésével történt sze-  
rencsétlenség nem is egy. Buda-  
pesten a legelfogadhatóbb és egész  
hiteles általános ok az, ép most  
nyáron, hogy az útjavításnál jó-  
formán semmi figyelem és tekintet  
nem történik az automobilforga-  
lomra és tiszta szerencse, hogy  
még több szerencsétlenség nem tör-  
ténik, — vidéken pedig a legelfo-  
gadhatóbb és egész hiteles általá-  
nos ok az, hogy az országutakat  
járó, főleg szekereken járó közön-  
ség bizonyos fegyelméletlenséggel  
áll szemben még most is az autó-  
val, úgyhogy komolyabban lehetne  
gondolkozni róla, hogy a városi  
forgalmi rendőrség mintájára nem  
kell-e erőteljesebben kiépíteni az  
országúti rendőrséget is.

— A rákosi repülőter angol pi-  
lótái leszereltetik gépüket. Megírta  
a Pesti Napló vasárnapi számá-  
ban, hogy szombat délután egy  
angol repülőgép súlyos defektus  
következtében kénytelen volt le-  
szállni a rákosi repülőterre. A két  
angol pilóta megszállt az egyik  
budapesti szállodában. Együttal  
érintkezésbe léptek néhány mecha-  
nikussal, hogy a gépet rendbe-  
hozassák. Tegnap ezek a munká-  
latok már olyan stádiumba jutot-  
tak, hogy meg akarták próbálni a  
géppel, hogy a rákosi térről a  
mátyásföldi repülőterre repüljenek  
át. Ez a próba azonban nem sike-  
rült. Mingyárt a kísérletezés elejé-  
nél újabb súlyos motordefektust  
kapott a gép. Most már az anglo-  
k nem kísérleteznek tovább gé-  
pükkel. Elhatározták, hogy lesze-

reltetik és vonaton hazaküldik  
Angliába. Ma már meg is kezdték  
az angolok által szerződött me-  
chanikusok a gép leszerelését. Mint  
a Magyar Légiforgalmi Rt.-től ér-  
tesültünk, az angolok nem várják  
meg, amíg a gépet leszerelik, ha-  
nem ma vagy holnap hazautaznak  
Angliába.

— Kéménytűz egy gyártelepen. Ma  
délelőtt tíz órakor jelentették a köz-  
ponti tűzörségnek, hogy a Fehérvári  
úton lévő Erikson villamossági rész-  
vénytársaság hatalmas ipartelepén tűz  
támadt. Az első jelentések szerint tető-  
tűztől volt szó. A tűzoltók nyomban  
nagy készültséggel vonultak ki, a II.,  
IV. és IX. kerületi őrség percek alatt  
a helyszínen volt. A központi parancs-  
nokságról egy tisztautó indult el a tűz  
helyszínére. Az automobil a Ferenciek  
terén haladt keresztül, amikor a sofőr  
hirtelen leállította a motort, leugrott  
a gépről és jelentette az egyik tűzoltó-  
tisztnek, hogy valami könnyebb motor-  
hiba történt, néhány pillanatig vesze-  
gelni kell a kocsinak. A tűzoltótisztek  
erre ketten leszálltak a tisztikocsiról,  
taxit hoztak és azon folytatták az út-  
jukat az Erikson-gyár felé. A tűzoltók  
autósorlója csakhamar megjavította a  
motort, utánarobogott a taxinak, amé-  
lyet hamarosan utóért. A tisztek erre  
visszatértek autójukba. Az Erikson-  
gyárhoz kiérve, a tűzoltók megállapí-  
tották, hogy csupán kéménytűztől van  
szó, amelyet rövidesen eloltottak.

— A világ legmegközelíthetete-  
lenebb temploma. Berlinből írják:  
A német főváros egyik legmonu-  
mentálisabb épülete, az Emlékezet  
Temploma, hatalmas forgalmi  
akadály lett az utolsó pár év alatt  
keleti Berlin és nyugati Berlin fő-  
találkozó pontján. Most készültek  
el azok a vasrácskerítések, ame-  
lyek a gyalogjáró közönséget vég-  
leg elzárják a templomtól. A kö-  
rülvevő mozik transzparenszeinek  
tűzfényétől megvilágítva, ott áll  
Berlin közepén kísérteties szomorúsággal a templom, amelynek  
tornyai alatt villamos, autóbusz  
és autóforgatag dübörg körben, s  
jaj annak a szerencsétlen gyalog-  
osnak, aki a templom felé meré-  
szelne lépéseket tenni. Ha néha-  
napján istentisztelet, vagy egysze-  
rű polgári pár esketése folyik a  
templomban, száz-százötven közle-  
kedési rendőr vonul ki egyszerre,  
hogy gyalogosok részére megköze-  
líthetővé tegyék a világ legmegkö-  
zelíthetetlenebb templomát. A ha-  
tóságok maguk is belátják, hogy  
az Isten házáat mégsem lehet így  
elzárva tartani a világtól, ezért  
tervebe vették egy alagút építését,  
amely a szemközti járdáról a  
templom főkapujához fog vezetni.

— Őrtorony elveszett gyermekek ré-  
szére. Berlinből írják nekünk: A ta-  
vasszal leégett Warnsee szabadfürdő  
bejáró-épületét újra felemelték és olyan  
strandélet dühög e nagy berlinmenti  
tó partján, hogy néha egyszerre nyolc-  
vanezer ember nyúzsog a forró homok-  
ban. A hatalmas fürdőtrikós embergo-  
molyagban lépten-nyomon megesis,  
hogy anyák elvesztik gyermekeiket.  
Berlin városa a strand fölötti dombon  
emiatt őrtornyot emeltetett az elveszett  
gyermekek számára. A toronyőr mesz-

**DARMOL**  
CSOKOLADÉK HASZNÁLTÁSA  
ENYHE-GYORS-BIZTOS

szehordó hangerejű szótölcsérből a  
strand minden irányába kikiáltja:

— A kis Hans keresi a mamáját!

Vagy pedig ezt:

— A szőke kis Trudi sirva keresi az  
anyukáját!

Nyolevanezer ember hallja a szőcső  
dübörgő szavát. De sokszor félórát is  
eltart, amíg tíz-tizenöt-ször megismétel-  
ve, a kikiáltó szava eljut az illetékes  
fülekhez is és a sirva-vigadó boldog vi-  
szontlátás megtörténhetik az őrtorony-  
ban, ahol az őr német gépiességgel  
folytatja tovább kikiáltó teendőit.

— Egy garázda piaci árus össze-  
szurkált egy rendőrt. Tegnap este  
nyolc óra tájban Újpesten, a Kál-  
tént, Krizs Dezső 27 éves piaci árus  
mian uccában véres verekedés tör-  
dinyes kocsiján tartózkodott. Ar-  
ra haladt Márkus József 27 éves  
szabadnapos rendőr. Krizs a rend-  
őrt sértő szavakkal illette, majd  
pedig ostornyéllel hatalmas ütést  
mért fejére. A rendőr megfordult,  
hogy támadójával szembeszálljon,  
amikor hirtelen azt érezte, hogy  
szúrás éri az oldalát. Amint visz-  
safordult, támadója háromszor  
egymásután késsel oldalába dö-  
fött. Esméletlenül esett össze,  
mire Krizs a lovak közé esapott és  
menekülni igyekezett. Az ucca-  
népe azonnal üldözőbe vette, de  
Krizs olyan gyorsan hajtott, hogy  
nem lehetett utóérni. Szerencsére  
a 123-as őrszoba felé vette útját,  
ahol a rendőrök figyelmesek lettek  
a zajra. Azonnal megállították a  
kocsit, leszállították Krizs Dezsőt  
a bakról és őrizetbe vették.

Márkus József rendőrt, a vere-  
kedés áldozatát súlyos sérüléseivel  
a Gróf Károlyi-kórházba szállították.  
Krizs Dezső ellen pedig — aki  
Újpesten garázda ember hírében  
áll — az eljárást megindították.

— A lépcső szerelmese. Széttárt ing-  
nyakkal, szélesen, kövér hátával be-  
tűltve a villamos feljárdóját, már több-  
ször láttam a szenvedélyes villamos-  
lépcsőn-utazót Budapest uccáin. A  
multkor a Körúton pillantottam meg.  
Csak néhány ember ült a villamos  
belsejében, de a pirosképi kövér úr  
mégis a lépcsőn állt. Egy rendőr az  
újával messziről megfenyegette, ekkor  
mosolyogva visszalépett a peronra. Fel-  
szállni is láttam már a furesa embert.  
Feltette a lábát a lépcsőre, de ennél  
tovább nem jutott. Onnan váltotta meg  
a jegyét, egyik kezével a feljárdó réz-  
fogantyúját fogva.

Tegnap véletlenül együtt utaztam  
vele. Természetesen a lépcsőn állt és  
amikor fel akartam lépni a kocsiba,  
félrehúzódott. Így is nehéz volt »fel-  
tornásznom« magamat, mert nem tudott  
annyi levegőt kiszorítani magából,  
mint amennyit az általam elfoglalandó  
feljárdó terület megkívánt volna. Ahogy  
megindult a kocs, a kalauz rá is szólt:

— Tessék feljönni a peronra!

A kövér úr mosolygott és fellépett, de  
ottmaradt közvetlenül az ajtó mellett.  
A nyakát előredugta, az ingét széle-  
sebbre tárta és ha a lába a peron desz-  
kái állott is, a feje és súlyos felsőteste,  
— minden szabályrendelet ellenére —  
kint utazott a levegőben. Tulajdonké-  
pen: egyáltalán nem volt bent a villa-  
mosban, hiszen 100–110 kilós testsúlyá-  
ból mindössze 10–15 kiló nyomhatta a  
villamos padozatát, a többi a levegőre  
volt bízva. Egy óvatlan pillanatban az-  
után — újra lélepett a lépcsőre.

Furt a kíváncsiság. En is léleptem a  
lépcsőre, a kövér úr mellé és illendően  
megszólítottam:

— Szabad kérdezni, miért utazik

ön a villamos lépcsőjén?

A kövér úr erőyes hangon szólt rám:  
— Rögtön lépjen vissza a kocsiba,  
mert a mai rozoga villamoslépcsők en-  
gem egyedül is alig bírnak el, hát-még  
kettőnkkel!

Beláttam az érvelés helyességét, de  
fenn a peronról tovább kérdezősködtem.  
És a kövér lépcsőbajnok beszélni kez-  
dett:

— Az egész, kérem a nyár miatt van.  
A kánikula miatt. Az elviselhetetlen  
hőhullám miatt. A leggyező nem segít.  
A ventilátor, a liget, a Városmajor, a  
Duna sem segít. Pedig nekem segítség-  
re van szükségem. Levegő, hűsülés,  
frissesség, hűvösség kell nekem, mert  
különben — elolvadok.

Es az ingét még szélesebbre tartva s  
jól kihalojva folytatta:

— Itt megtaláltam a hűvösséget.  
Csak ide kell állnom a lépcsőre, ki kell  
dugnom a fejemet és már megcsap a  
leghűvösebb hűvösség, a legfrissebb  
levegőáramlat. A villamos mellett el-  
rohanó légoszlop az én megmentőm!  
Ezért utazom villamoson, különben  
semmi dolgom nem volna. Ezért hasz-  
nálom el naponta átlag nyolc vonat- és  
tizenhárom szakaszjegyet, bár tegnap,  
amikor óránként fokozódott a forróság,  
tizennyolc szakaszjegyre volt szüksé-  
gem.

Tovább nem folytathatta, mert jött  
a kalauz a kocs belsejéből:

— Vagy feljön uraságod, vagy leszáll!  
— szólt rá most már erőyesen.

Es a kövér úr leszállt. Utánanéztem.  
Mégvárta a következő villamost és most  
már annak lépcsőjén utazott tovább.  
Boldog, széles mosollyal és messze le-  
begő ingnyakkal.

— Halálozás. Tegnap hosszú, kínos  
betegség után Budapesten elhunyt dr.  
Magyar Jenő, komló kir. bányarvos  
neje, szül. Strasser Ida. Utolsó útjára  
ma, kedden délután 6 órakor kísérik ki  
a rákoskeresztúri izr. temető halottas-  
házából.

Özvegy Peisner Ignác szül. Vészi  
Berta, néhai Peisner Ignácnak, a  
Nemes Pester Journal szerkesztőjének  
özvegye, életének 70-ik évében váratla-  
n elhunyt. Temetése ma délután 4  
órákor lesz a rákoskeresztúri izraelita  
temető halottasházából. Az elhunytban  
Vészi József, a Pester Lloyd főszer-  
kesztője, nővérét gyászolja.

**Kereszt-  
rejtvények**

**MAGYARORSZÁG**

**-ban**

**25 díj 25 millió korona  
(2000 pengő) összegben**

**Vegyen részt  
a IV-ik keresztrejtvény-  
pályázatban!**

*Az eddig megjelent rejtvényeket  
megkaphatja a kiadó-  
hivatalban*